

عنوان مقاله:

رهیافت روائی از حقیقت و نقش امامت

محل انتشار:

کنگره علمی پژوهشی فقه، حقوق، روانشناسی، علوم تربیتی و رفتاری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مهدی یزدانی

خلاصه مقاله:

نگاه درون دینی و بخصوص از منظر امامان به حقیقت امامت، از این رو اهمیت دارد که نخست، این رهیافت متصل به منبع وحی و معرفت خطا ناپذیر است و دوم، حقیقت و ابعاد امامت در کلام آنان به شفافیت و خوبی تبیین شده و این طرز بیان می تواند هر گونه ابهام و سوال را در این زمینه، روشن نماید. امامت در کلام امامان، بالاترین مقامی است که از جانب خداوند متعال برای انسان های کامل اعطا شده است. در امامت خاصه، مصداق بارز آن ائمه معصومین (ع) هستند و این مقام مختص آنان است؛ ائمه (ع) مظهر و تجلی نور الهی در نظام تکوین و تشریع است؛ در نظام تکوین، سایر موجودات به برکت وساطت نور و فیض وجود ائمه (ع) از نور وجود و نعمت هستی، بهره مند می شوند و در نظام تشریع، ائمه (ع) مظهر هدایت الهی در میان خلق است و در نتیجه ی هدایت و نور افشانی آنها مردم و جامعه، به هدایت و سعادت می رسند؛ هم چنین، ولایت ائمه معصومین (ع)، شرط اساسی قبول ولایت الهی است و تنها به من عظمت و برکت ولایت آنها، انبیاء الهی به مقام نبوت راه یافته اند. پس، ولایت مقام مشترک انبیاء و اولیاء الهی است اما «امامت» مرحله ظهور تام و کامل آن می باشد.

کلمات کلیدی:

حقیقت امامت، پیوند امامت با خدا، پیوند امامت بادین و پیامبر (ص)، کارکرد امامت در ارتباط با خلق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1241654>

